

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж бр.2237/23
3.4.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Тајјане Лемајић и Марије Бошковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Рајковић, адвокат из Уба, ул. Вука Караџића бр. 8/5, против тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, чији је заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, са седиштем у Ваљеву, ул. Вука Караџића бр. 5, ради утврђења права својине, одлучујући о жалби тужене и тужиоца изјављених против пресуде Основног суда у Убу П бр. 633/22 од 13.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 3.4.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Убу П бр. 633/22 од дана 13.02.2023. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ... па је утврђено да је по основу редовног одржаја и наслеђа по правноснажном допунском решењу Основног суда у Убу О.бр.831/21 од 29.11.2021. године и правноснажног решења Јавног бележника ..., са седиштем у Убу, УПП:89-2022 веза О.бр.384/22 од 13.05.2022. године, постао искључиви власник са целином 1/1 дела кп.бр.... њива 5 класе, укупне површине од 2.10,05 ха из Лн.бр. ... КО ..., и то дела те парцеле у површини од 1.56,59 ха, чија граница почиње од тремеђе кп.бр...., ... и реке Вукодраж и пружа се ка југозападу катастарском границом између кп.бр. ... и кп.бр.... у дужини од 201,58 м, све до тремеђе кп.бр. ..., ... и ... одакле продужава у истом правцу кат. границом између кп.бр.... и ... у дужини од 99,11 м, на којој удаљености граница наведеног дела кп.бр. ... скреће ка југоистоку делећи кп.бр. ... на два дела и пружа се у дужини од 57,06 м, све до кат.међе између кп.бр... и ..., одакле граница наведеног дела кп.бр. ..., скреће ка североистоку и пружа се кат. границом између кп.бр.... и ..., у дужини од 61,62 м, све до тремеђе кат. парцела кп.бр. ..., ... и ..., одакле граница наведеног дела наставља у истом правцу и иде кат. границом између кп.бр... и ... у дужини од 114,96 м, све до тремеђе кп.бр...., ... и ..., одакле граница наведеног дела

наставља истим правцем и пружа се кат. границом између кп.бр... и ..., у дужини од 106,87 м, све до тромеђе кп.бр..., ... и реке Вукодраж, где граница наведеног дела кп.бр... скреће ка северозападу и иде низ реку Вукодраж у дужини од 53,20 м, све до тромеђе кп.бр..., ... и реке Вукодраж као полазне тачке, где се граница описаног дела ... завршава, што је тужена Република Србија, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, као правни следбеник Министарства пољопривреде и заштите животне средине као власника у листу непокретности бр... КО ..., била дужна признати и трпети да се тужилац на основу ове пресуде упише у Катастру непокретности на означеној парцели на уделу од 15659/21005 и даље без сагласности и одобрења тужене. Ставом другим изреке пресуде обавезан је тужилац да туженику на име трошкова парничног поступка плати износ од 122.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Против ове пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу из свих законских разлога, а тужилац је благовремено изјавио жалбу на решење о трошковима парничног поступка, садржаног у ставу другом изреке пресуде.

Испитујући побиијану пресуду у смислу одредбе члана 386 ЗПП овај суд је нашао да је жалба тужене основана.

Првостепени суд није учинио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда следи да је Уговором о трампи непокретности, овереним пред Среским судом у Убу дана 17.02.1964. године под Ов.бр. 94/64, деда тужиоца, ББ, разменио своју непокретност кп.бр. ... њива 4. класе "...", површине 1.25,10ха, уписана у Поседовни лист ... КО ..., са Пољопривредним добром "... из ..., који је заузврат ББ дао следеће непокретности: кп.бр. ... ливада 3. класе "... површине 0.53,59ха, кп.бр. ... ливада 3. класе у површини од 0.49,70ха и део кп.бр. ... ливада 3. класе, површине 0.21,81ха, све уписане у ЗКУЛ.бр. ... и ... КО... Затим су уговорне стране закључиле Уговор о купопродаји, оверен пред Општинским судом у Убу дана 30.04.1964. године, Ов.бр. 280/64, којим је ББ од ПД "... купио земљиште у друштвеној својини и то део кп.бр. ..., површине 0.31,49ха, за купопродајну цену од 1.500,00 динара по ару, а купопродајна цена је била исплаћена приликом закључења уговора. Након закључења ових уговора, тужиочев деда је ушао у посед овог земљишта, а тужиочева породица је од тада у мирној државини истог. Предметне непокретности из ова два уговора наследио је отац тужиоца, ВВ, као једини наследник, а након његове смрти на овој имовини за наследнике су оглашени тужилац АА и мајка тужиоца, ГГ, обоје са по 1/2 идеалног дела. Најзад, након смрти ГГ, оставинским решењем Јавног Бележника, ... УПП – 89/22 од дана 13.05.2022. године, за наследника је оглашен тужилац на целокупној заоставштини. У међувремену су кат.парцеле бр. ..., ... и ... по старом премеру постале део кат.парцеле бр..., њива 5. класе, површине 2.10,05ха, по новом предмету, која је уписана у лист непокретности бр. ... КО ..., на коме право својине има Република Србија, а корисник је Министарство пољопривреде и заштите животне својине. Из налаза и мишљења судског вештака Зорана Пошарца, тужилац је по основу уговора о трампи и уговора о купопродаји у поседу крајњег североисточног дела кат.парцеле бр. ... КО ..., површине 1.56,59 ха, у мерама и

границама описаним у налазу и мишљењу, те да се може уписати као сувласник са уделом од 15659/21005, заједно са туженом која би имала удео 5346/21005.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом одредбе чл. 28 став 4 Закона о основама својинско-правних односа усвојио тужбени захтев тужиоца, с обзиром да тужилац законито и савесно држи кат.парцелу, која је предмет овог поступка, нашавши да је протеком рока од 20 година тужилац стекао право својине на тим стварима ванредним одржајем, будући да је овај поступак по природи ствари и вођен да би се тужиоцу као узупукапијенту омогућио упис права својине на непокретности коју држи у свом поседу, те да по околностима случаја није знао нити је могао знати да непокретност коју држи није његова.

По налажењу Апелационог суда, првостепени суд је правилно закључио да је тужилац савестан и законити држалац непокретности и то 15659/21005 идеалног дела кат.парцеле бр. ... КО ..., с обзиром да је у посед истих ушао деда тужиоца, ББ, након чега су и отац тужиоца, као и сам тужилац уживали мирну државину. С обзиром да је пренос права својине на земљишту био предмет уговора о купопродаји и уговора о трампи, закљученим са ПД "...", након чега је исто било предмет оставинских поступака, те је тужилац оглашен за наследника иза свог покојног оца и мајке, дела кат.парцеле, која је предмет овог поступка и да није знао, нити је могао знати да непокретност коју држи није његова. Оваква државина би испуњавала законом прописане услове да тужилац стекне право својине по основу одржаја, на начин како то предвиђа члан 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа.

Међутим, основано се у жалби тужене наводи да је првостепени суд починио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, па се законитост првостепене пресуде у овом тренутку не може испитати с обзиром да је изрека пресуде неразумљива и противречна образложењу пресуде. Наиме, у изреци се наводи да је тужилац постао "искључиви власник са целином 1/1 дела кп.бр. ..., њива 5. класе, површине од 2.10,05ха из Лн.бр. ... КО ...", али се из наведеног не може закључити да ли је тужилац постао једини носилац права својине кат.парцеле бр. ... КО ... у делу 1/1, или је пак сувласник на предметној парцели будући да се наводи да је тужена дужна да призна и трпи да се тужилац упише на основу пресуде у катастру непокретности на уделу од 15659/21005. Из налаза и мишљења судског вештака произилази да је тужилац у државини 15659/21005 идеалног дела парцеле, међутим из образложења пресуде се не може закључити да ли је суд прихватио овај налаз и мишљење.

С тога ће у поновном поступку првостепени суд отклонити ову битну повреду одредаба парничног поступка и у изреци пресуде ће јасно навести да ли је тужилац одржајем постао искључиви носилац права својине на кат.парцели бр. ...КО ..., или је стекао право сусвојине на истој и у ком тачно одређеном идеалном делу и за заузети став ће пружити јасне и довољне разлоге на закону засноване.

Правилном применом материјалног права ће разјаснити да ли се у конкретном случају ради о редовном одржају из члана 28. став. 2. Закона о основама својинскоправних односа, или о ванредном одржају из члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, с обзиром да се у изреци првостепене пресуде

наводи да је у питању редован одржај, а у образложењу пресуде да је реч о ванредном одржају. Првостепени суд ће имати у виду да је у току поступка утврђено да су за предметну непокретност закључени уговори о трампи и уговор о купопродаји непокретности, који су оверени пред надлежним судом, а тужилац је ванкњижно право својине стекао оставинским решењима иза свог оца и мајке, те да би се радило о законитој и савесној државини.

Такође, првостепени суд ће имати у виду и да су изменама и допунама Закона о основама својинскоправних односа из 1996. године изједначени сви својински облици и да је брисан члан 29 закона који није допуштао стицање права својине по основу одржаја на друштвеној својини, па од момента ступања на снагу тог закона (04. јула 1996. године) и физичка лица могу постати титулари права својине по основу оригинарног стицања на непокретностима, које су се у јавним књигама водиле као друштвена својина под условима из чл. 28 став 2 и 4 Закона о основама својинскоправних односа, па се од тог датума има рачунати рок за одржај.

Укинуто је и решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке побијане пресуде, јер зависи од коначног исхода спора, па с тим у вези другостепени суд није одлучивао о жалби тужиоца, с обзиром да се за то нису стекли услови.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци на основу члана 391 став 1 и члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11..18/20).

О захтеву пуномоћника тужиоца, као и заступника тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка суд није одлучивао, с обзиром да ће се одлука донети у коначној одлуци у овој правној ствари.

**Председник већа-судија
Јелена Стојилковић с.р**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић